

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: فرح نوتاش

۲۲ سپتمبر ۲۰۱۹

اگر انتخابات چیزی را تغییر می‌داد، تابه حال ممنوع شده بود!

خلاف تبلیغات جاری، در ۲۹ سپتمبر بحث بر سر آلودگی محیط زیست نیست، بلکه انتخابات جدید مجلس شورا است که از بعد از همپاشی ائتلاف حزب مردم و آزادیخواه اتریش – ÖVP/FPÖ که خود مقصر آن بودند برگزاری دوباره آن را ضروری کرده است. نیروهای مختلفی بار دیگر «انتخاب بد کوچک» را تبلیغ می‌کنند. این که به ظاهر «بد کوچک» خود بخشی از قدرت سیستم است، آنطور که دهها بار شرکت حزب سوسیال دمکرات اتریش (SPÖ) و سبزها (Grünen) در دولت و استان‌های مختلف ثابت کرده‌اند که این احزاب همواره یک سیاست سرکوبگرانه پیشه کرده‌اند، واقعیت یا انکار می‌شود، یا این که تحت تأثیر توهم آفرینی تبلیغات بورژوازی قرار می‌گیرد. برای اکثریت مردم سیاست این حزب و یا سیاست دیگر احزاب فرق بزرگی با هم ندارند. فاشیزه شدن، برچیدن آزادیهای دمکراتیک و نیز تعدیل امکانات اجتماعی مسائلی هستند که جدا از رنگ و برنامه سیاسی احزاب بورژوازی به اجراء در می‌آیند. این تدابیر نتایج مستقیم بحران‌های سیستم سرمایه‌داری‌اند و با نزول نرخ سود سرمایه‌داران در رابطه‌اند. تشدید استثمار زحمتکشان (به طور مثال ۱۲ ساعت کار در روز در اینجا) و در کشورهای وابسته، افزایش خطر جنگ عوارض ذاتی نظام سرمایه‌داری در مرحله امپریالیستی‌اند و نمی‌توانند از طریق پارلمان برطرف شوند.

سیستم انتخابات پارلمانی که ما را هر چند سال به انتخاب دعوت می‌کند، در واقع فقط شکلی از پنهان نگهداشتن دیکتاتوری است. نه دیکتاتوری یک فردونه دیکتاتوری یک حزب، بلکه مشخصاً دیکتاتوری یک طبقه، یعنی سرمایه‌داران است. آنها نه تنها رسانه‌ها را کنترل می‌کنند، بلکه امکانات میلیونی (و یا میلیاردی) را که برای اشخاص در نظر گرفته می‌شود زیر نظر آنهاست که همراه با تبلیغاتی مطلقاً تهی از محتوا که آن را «انتخابات» می‌نامند. حال چه انتخابی برای ما در نظر گرفته شده است؟ این انتخابی مابین «وبا» و «طاعون» است چون هیچ کدام از این احزاب مورد انتخاب، اندک قدمی، حتی در سطح حداقل هم جهت «تغییر رادیکال» جامعه کنونی- سرمایه‌داری و یا نابودی آن بر نمی‌دارد. آنها همگی کارگزار نخبگان حاکم سرمایه‌اند. تمامی احزاب بورژوازی بروشنی وظیفه دارند نظام را به نفع سرمایه به بهترین وجه اداره نمایند – نه چیزی دیگر. صاحبان شرکت‌ها، رؤسا، کارفرمایان، خلاصه سرمایه‌داران با تمام قواء می‌کوشند با اختصاص سود و افزایش نرخ سهام تا آنجا که ممکن است به نفع خویش و به ضرر توده‌های مردم و به خصوص طبقه کارگر بر ثروت خود بیفزایند. حاکمیت آنها همواره به ضرر توده‌های مردم، به خصوص طبقه کارگر است.

به همین دلیل نظم و سیستم آنها به هیچ وجه نمی‌تواند از ما باشد! ما با انتخابات بورژوازی نمی‌توانیم انتخاب کنیم، در جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم چه اتفاقی بیفتد. انتخابات کسب قدرت فردی نیست. ما حتی نمی‌توانیم برای تغییرات بنیانی مثبت به نفع توده‌ها انتخاب کنیم. تنها انتخابی که برای ما باقی گذاشته‌اند این است که چه کسی باید استعمار را سازماندهی کند، چه کسی بدتر شدن وضعیت را طرح‌ریزی و به عمل درآورد.

طبقه حاکم بر خصلت دمکراتیک نظام تأکید دارد، آنها می‌گویند: هرکسی می‌تواند حزبی تأسیس کند و یا هرکسی می‌تواند فهرست نمایندگان خود را معرفی کند. این حرف درستی است، ولی باید پرسید چرا چنین می‌گویند؟ نه به خاطر "آزادی وسیع" (زیرا آنها دقیقاً می‌دانند که برای دگرگونی شرایطی بیش از حق کاندید شدن مورد احتیاج است)، بلکه در کنار تبلیغات پرهیاهو رفتن به انتخابات، برای آنها کسب رأی مردم جهت برپانگهداشتن دمکراسی بورژوازی مهم است. برای حاکمان مهم این نیست که چه کسی رأی به دست می‌آورد، بلکه مهم این است که اصولاً رأی! هر رأی داده شده کمیت رأی دهندگان را بیشتر کند و این هرچه بیشتر باشد حاکمان بهتر می‌توانند قدرت خود را تثبیت کنند. آنها می‌توانند بگویند: "البته که تعدیل‌های اجتماعی جاری خوب نیستند ولی اقداماتی ضروری‌اند، نگاه کنید ما اکثریت مردم را پشت سر خود داریم، به هر حال فلان درصد مردم ما را انتخاب کرده‌اند" به همین دلیل است که بعد از انتخابات اعداد سخن می‌گویند - چون آنها خود را در پناه رأی‌های داده شده توجیه می‌کنند. افسانه پارلمنتاریسم بورژوازی چنین عمل می‌کند. می‌توانیم چنین چیزی را بپذیریم ما می‌گوئیم نه!

در مقابل ما چشم‌انداز دمکراسی پرولتاریائی توده‌ئی را دنبال می‌کنیم، جایی که زحمتکشان در شوراهای متحد می‌شوند و بدین طریق تولید و جامعه را شکل داده و هدایت می‌کنند - ما برای کمونیسم مبارزه می‌کنیم و نه سیستم موجود که در خدمت قشر بالا و باریکی از سرمایه‌داران است. آیا می‌باید به حقانیت این سیستم با رأی معتبر خود (حال به هر اندازه انتقادی) کمک رسانیم؟ واضح است که:

نه!

کارگران، توده‌های خلق، جوانان - نمی‌توانند از چنین مشروعه‌ئی بهره‌ای داشته باشند، چون آنها با سرمایه‌داران منافع مشترکی ندارند (در واقع این سیستم آنهاست که ما را به انتخابات دعوت می‌کند!). این نظام استعمار و سرکوب بین‌المللی بعد از انتخابات ۲۹ سپتامبر هم تشدید خواهد شد.

همزمان آشکارا می‌گوئیم که این سیستم از درون درهم نخواهد شکست. نه!

لازمه برآورد این امر مهم عمل قهرآمیز و آگاه جهت کسب قدرت سیاسی توسط پرولتاریاست.

جمع‌بندی این بحث را با این گفته ادیب انقلابی و کمونیست «برتولد برشت» (Berthold Brecht) به پایان می‌رسانیم:

«تنها آبله‌ترین گوساله‌ها سلاخان خود را خود انتخاب می‌کنند»

وین ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۹

انتخابات را فعالانه بایکوت نمایم!

پیش به سوی انقلاب پرولتاریائی!

*****

درج، چاپ و نشر این نوشته با ذکر نام و منبع آن آزاد است!

تذکر: این اعلامیه توسط "الترناتیو برای ایجاد حزب کمونیست انقلابی" تهیه شده است.

برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت این سازمان مراجعه کنید!

prorevol.wordpress.com   ia.rkp2017@yahoo.com - iarkp.wordpress.com

*****

ترجمه و تکثیر "یکی از فعالین چپ در ویانا - اتریش"

Kontaktadresse: Iran-Rat, Amerlinghaus, Stiftgasse 8, A-1070 Wien

email:linksaktivist@gmx.at